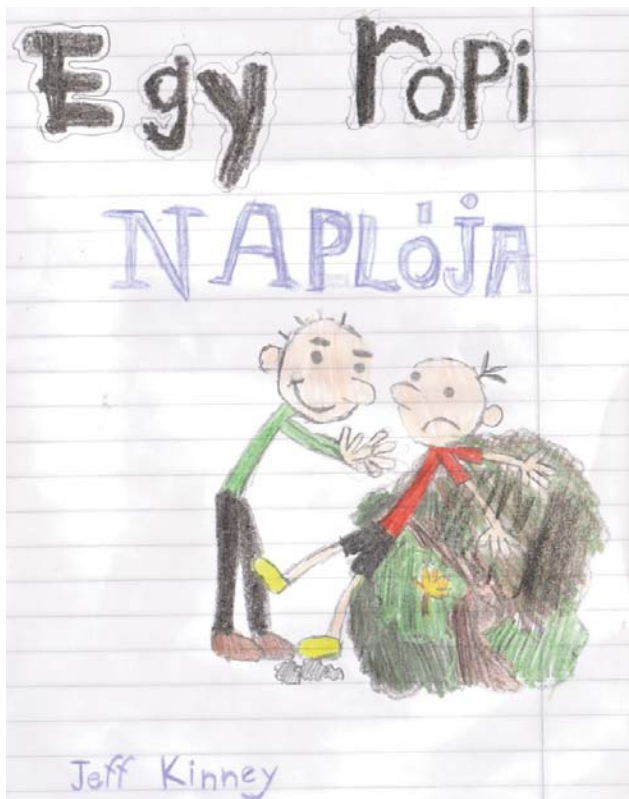

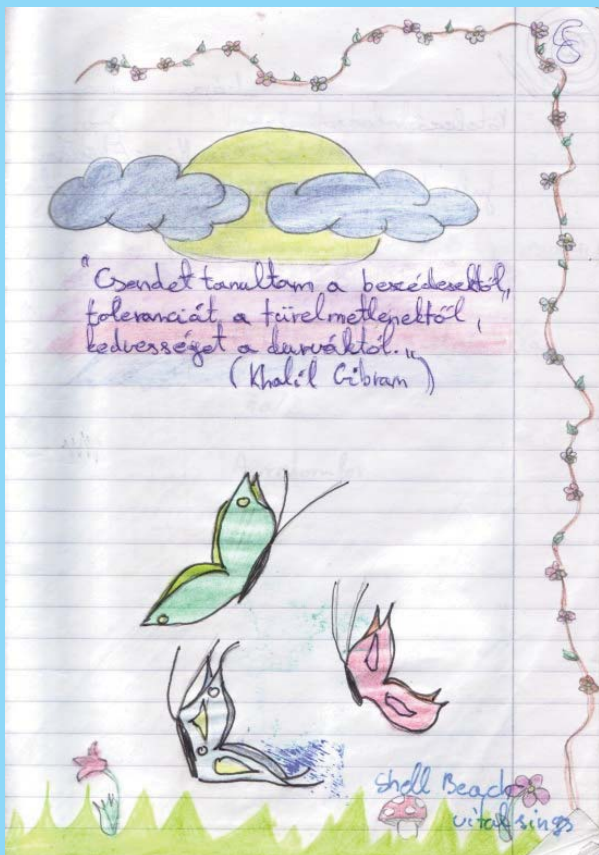
PAD alatt

Nánási Enikő 4. s

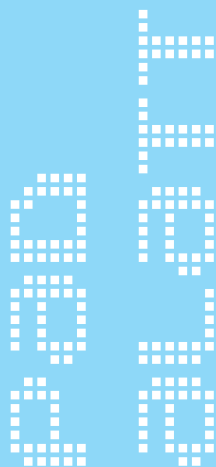
Mi van a füzetekben?

Tartalom

Ruszó Rebeka 7.z

3. Magyarország...
4. Balatoni nyár
5. Verset írók
- 6-7. Julcsi néni is...
- 8-9. Mi van a füzetekben?
10. Sporttörténetek 4.t

MAGYARORSZÁG AZ ÉN HAZÁM

A világ legszebb helye számomra Magyarország, az én hazám. Szeretek ebben az országban élni, mert békesség, nyugalom van, nincsenek természeti katasztrófák, viszont vannak gyönyörű szép tájak. Megtalálható itt a síkság az Alföldön, a hegység az Északi-középhegységben vagy a Dunántúli-középhegységben, a domb-ság a Dunántúli-dombságban. Az UNESCO Magyarországról is választott világörökségi helyszíneket, mint például az Aggteleki cseppkőbarlangot, a Hortobágyot vagy a Budai Várnegyedét. Budapest az egyik legszebb főváros a világon! A Duna partján sétálva gyönyörű kilátás tárul a szemünk elé. A kivilágított Lánchíd, az Országház és a Budai vár szépségét sosem lehet megúnni, a turisták csodákat mesélnek róluk. Sajnos sok magyarországi település elhanyagolt, és szegény. Nekünk magyaroknak jobban kellene vigyáznunk országunk tisztaságára. Remélem, sikerül Magyarországot megőrizni ilyen szépnek az utódaink számára is, és ők is úgy fognak szeretni itt élni, ahogy én.

Odor Fanni 8.t

A Vajda Péter Ének-zenei Általános és Sportiskola lapja

BALATONI NYÁR

Nagyon szeretem a Balatont. Nyaralónk ugyan nincs ott, de anyáékka! majd minden nyáron sikerül 1-2 hétre lejutnunk a tó déli partjára. Nagypapámmal szoktunk pecázni, vízisiklókat lesni, a pocsolókban ebihalakat figyelni, piócát „etetni”, vagy csak belerévedni a tó végtelen tükrébe, hallgatni a szélben a nádas susogását, a vadkacsák perlekedését, csodálni a hattyúk hófehér tollait, és úszni az aranyhídban – olyankor mindig úgy érzem, mintha ez a világ csak mese lenne. Persze szeretek a strandoló tömegek zsvájában is iszapvárat építeni, a biciklis kukoricaárus után loholni, és lángost enni egy kiadós lubickolás után. Mert ez mind a Balaton!!! Ezért is örültem meg annyira, mikor hírt vettük, hogy az egész iskola abban a jutalomban részesül, hogy a moziban megnézhetjük a

Túskevár című filmet. Fekete Istvánt már a Vuk óta szeretem, és a Túskeváról anya már sokat mesélt. Ez a film olyan volt, mintha megszűnt volna a világ, és csak ez a tó, a falu meg a gunyhó lett volna. Csak a vége volt kicsit szívfacsató, s olyan érzéssel töltött el, mintha Matula bácsi meghalna. De nem! Matula még a Téli berekben is szerepelni fog. Szívesen megnézném a Balatont egyszer télen! Jó volt egy kicsit ebben a novemberi szürkületben a film segítségével legalább gondolatban elutazni a Balatonra. Mert mint mondtam, nagyon szeretem a Balatont. Szerintem az összes velem egykorú vagy kisebb gyerekre ráférne egy ilyen kisbalatoni túra, mint amilyen részese lehetett Büttyök és Tutajos.

Vasali Dávid 5.s

VERSET ÍR(O)ÓK

Szösszenetek (5.z, s)

Szép a virág, hogyha nyílik,
Ha a nap reápirít,
Kati szedi egy csokorba,
nyuszi ül a bokorban.
(Mészáros Anna)

A hétvégén süteményt sütöttem,
Mára már az egészet megettem,
Szombaton majd kókuszgolyót csinállok,
Ha rossz lesz, nem viszek majd hozzátok.
(Soltész Hanna)

Ülök a padon, gondolkodom,
ajándékon tanakodom,
megyek is már én a boltba,
jutalmam a mákos tészta.
(Kodó Márk)

Erdő mélyén gombát szedek,
Vacsorára ebből eszek.
Veszem is a nyúlcipőt,
Elhagyom a zord erdőt.
Mező nincsen tisztás nélkül,
Gomba sincsen kalap nélkül,
Jaj de szép a természet,
Imádom az egészet!
(Antal Balázs)

Az ötödik
Véget ért egy korszak, de most új
következett,
Tanár nénik, tanár bácsik
szeresetek!
Kihívások, új tanórák,
a tudás sok!
De megéri a kemény munka, mert
tanulni még mindig jobb.
Teher alatt nő a pálma
figyeljetek a szavaimra diákok!
(Putnoki Glória)

Alliteráló alkalmi alkotások az 5.s-ből

Benedek boltba bemenve,
a banánt a bevásárló batárba betette,
Banánját bukszájából bankóval fizette,
Kimenve banánját megette
(Balkányi Dávid)

Dörmögő dömötör derék diák,
dolgozik délelőtt s délután,
dáridózik derűsen, és
dünnyög dörmögve
duzzadt dunyháján.
(Deli Mihály)

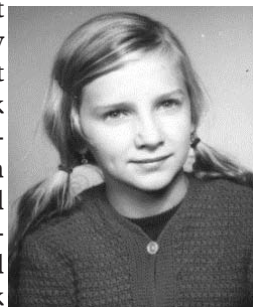
Hallasz hegedűdön hangjegyet hullani.
(Kosztá Noémi)

A Vajda Péter Ének-zenei Általános és Sportiskola lapja

JULCSI NÉNI IS VOLT GYEREK

Nézzük csak, hol is kezdődött az egész! Szegeden születtem, már nagyon-nagyon régen. Már akkor is nagyon siettem – ezt a férjem állítja –, mert idő előtt érkeztem, koraszülött voltam. Kisebb voltam, mint az ajándékba kapott baba. El is neveztek Babinak – a családban mind a mai napig így szólítanak. A családban én voltam az egyetlen lány, a kisebbség. Ez meghatározta a gyerekkoromat. Sok babám volt, de ritkán játszottam velük. Rengeteget olvastam, és zenét hallgattam. Ez utóbbival rendszeresen a körülöttem élők agyára mentem, mivel állandóan, egy nap minimum tízszer ugyanazt a kedvenc kazettámat, lemezemet hallgattam. Ezzel a jó szokással mind a mai napig nem hagytam fel. Kedvelnek is ezért a gyerekeim és a férjem is. Mivel a fiúk voltak többségben, a labda és a kerékpár uralma jellemezte a szabadidőt. Rengeteget tekeregtünk a Kiserdőben. Ágakból, gallyakból kunyhót építettünk. Kerékpárral lementünk a Tiszára, és a felügyelet nélkül hagyott stégekben ugrándoztunk, míg egy szemfüles felnőtt el nem zavart bennünket. Mikor nagyobbak lettünk, érdekelni kezdte a fiúkat a motorozás (én ennek nem nagyon örültem). Ha a Szeol pályán salakmotor versenyt rendeztek, mi a kerítésen keresztül belégtünk. Mire a versenynek vége lett, mindenki fekete és piros volt a rákerült salaktól. Így visszagondolva nem is

volt olyan rémes. Az általános iskola – édesapám is itt tanult – két háznyira volt a házunktól. Egy évfolyamon két osztály volt: a Petőfi telepiek – ide tartoztam én is – és a baktóiak. Szerettem iskolába járni, jól tanultam. Sokszor voltam tanulmányi versenyen. De nem ezek jutnak az eszembe, ha a sulira gondolok, hanem a sok kirándulás, a táborok, az énekkar, a rajzsakkör, a Tisza-parti számháborúk, az őszi mezőgazdasági munka és kedvenc tanárain. Kis Ernő tanár bácsi többször elvitt bennünket moziba, ahol történelmi filmeket néztünk. Sajnos elment, és az őt követő tanár nem nyerte el tetszésünket. Gyakran voltunk rosszak az óráin, és néhány apróbb huncutságot is elkövettünk ellene. Másik kedvencem földrajz tanárnőm volt, aki Pattogi becenévre hallgatott. Ha ügyeletes volt, mindig követtük, és a vállára tett kardigánjának az ujjait összekötöttük, de soha nem haragudott érte. A legjobb barátnőmmel Ágival együtt kezdtük el a zeneiskolát. Hangszerválasztásomat két dolog motíválta: mit választ a barátnőm, illetve, ha megunom a hangszert, elférjen a szekrény tetején. Így esett a hegedűre a választásom. Busszal jártunk a zeneiskolába. A hegedűtanárom, aki hatalmas termetű ember volt Juliskának szólított. Hetedik osztályos koromra bekövetkezett, amire már az elején számítottam: meguntam a hegedülést. Csak a zenekari próbákat szerettem, a szolfézst és a hegedűórákat nem. De mit

tesz a szülői szigor? Nem hagyhattam abba, csak nyolcadik év végén. Hetedikben jött a nagy szerelem a kémia. Akkor még azt gondoltam, egy életre szól, és a továbbtanuláshoz is ez határozta meg. A Radnóti Miklós Gimnázium kémia tagozatára nyertem felvételt. Elég volt egy évet eltölteni a vegyszerek, táblázatok között, hogy rádöbbenjek, amivel életem végéig szeretnék foglalkozni, az nem a kémia. A középiskolás évekre is szeretettel emlékszem. Sok nevetés, barátok, szerelem, énekkar, kirándulások...

Osztályfőnököm a testnevelést tanította. Fiatal, jóképű férfi volt, kosarozott. Mi voltunk az első osztálya. A lányok nagy szerelme volt. Az első tesi óránk nagyon emlékeztet. Közölte, hogy mire elvégezzük a középiskolát, olyan erősek és izmosak leszünk, hogy nem fogunk kiférni a terem ajtaján. Ezt én kétkedve fogadtam, akkor sem voltam túl nagy méretű. A terem ajtaja szélesebb és magasabb volt, mint a Vajdában. Egy másik alkalommal tornasorban álltunk. Egész véletlen, hogy én voltam az utolsó a lányok között. Utánam a fiúk következtek. Természetesen a legmagasabb fiú, Pál Tibi (ő is kosarozott) állt mellettem. Feltűnt neki, hogy a két tornacipő – az övé és az enyém – között óriási különbség van. Addig szórakozott ezen, amíg az ofő engem kizavart óráról. Nagyon mérges voltam, igazságtalan-

nak tartottam, hogy csak nekem kellett kimennem. Kedvenc kosarasát bezzeg nem büntette meg. Mivel rendes, szorgalmas tanuló voltam, nagyon ritkán fordult elő, hogy lecke vagy a tanulás hiánya miatt megbüntettek volna. De egyszer azért mégis megtörtént. Matek órán nagyon rövid szabályt adott fel Geréb tanárnő. Hát én ezt nem tanultam meg. Az okát máig sem tudom. De aznap én

feleltem. Nem kellett sok időnek eltelnie ahhoz, hogy a tanárnő rájöjjön, nem tudom azt a két mondatot. Nos, nem tett mást, mint bebizonyította, hogy három perc alatt a folyosón meg tudom tanulni. És kaptam egy akkora egyest, hogy minden tanárom a csodájára járt - négy rublikát foglalt el. Amikor a naplóban az én nevemhez értek - az osztály nagy öröme - megkérdezték, mit vétettem. És el kellett mondanom. Nagyon szégyelltem magam. A középiskolás évek gyorsan teltek. Egyszer csak azt vettük észre, hogy készülnünk kell az érettségire és a ballagásra. A szép és jó évek elröpültek. És rájöttem:

„Múlnak a gyermekévek, nincs visszaút,
Új mesék nem várnak reánk.
Van mégis csillagfényű álmvilág,
De azt gyermekünk álmodja tovább...”

Szabóné Szel Julianna ig.h.

A Vajda Péter Ének-zenei Általános és Sportiskola lapja

MI VAN A FÜZETEKBEN?

Az ideális tanár

Szóval az ideális tanár kedves, szigorú akivel kell, humoros, intelligens, alkalmaz az óráin olyan feladatokat, amelyekhez kreativitás kell. Nincsenek faji, nemi, kori előítéletei. Szeret sportolni, ebédnél a tolakodókat a sor végére küldi. Az összes zenei stílusra nyitott (kivéve a rapre). Kedvenc országa Magyarország, a második Kanada. Kedvenc fája a juhar. Vasárnaponként étterembe viszi a családját. Azokat a gyerekeket is támogatja, akiket már leírt a társadalom. Kihúzza őket az utca sötétjéből. Verseket ír, két könyve már megjelent. A legjobb barátait nyáron havonta egyszer grillezni, télen benti partyra hívja. Nem szívott el egyetlen füves cigarettát sem, mindig józan, alkoholhoz még az ünnepekkor sem nyúl. Nyugodtan mehetsz hozzá beszélgetni, mindenkinek a lelki szemetese. Mindig ott van egyik diákjának a versenyén. Nem ad szünetre házi feladatot. Remélem, egyszer olyan leszek, mint ő.

Pribék István 8.t

Milyen az ideális tanár? Talán csak a mesében létezik. Legfontosabb, hogy szeresse a diákokat, nagy tárgyi tudással rendelkezzen, mindenki számára érthetően magyarázzon. Tartson minél érdekesebb, színebb, látványosabb órákat. Legyen jó előadó, jó humorú, jófej. Nem baj, ha sokat követel, csak megfelelően értékelje a tudást, és vegye figyelembe az egyéni képességeket. Lehet szigorú, de legyen igazságos. Adjon sok szorgalmat, hogy lehessen potya ötösöket szerezni. Ezek alapján lehet, hogy mégis vannak ideális tanárok?! Még itt a Vajdában is!

Odor Fanni 8.t

tanár típusok

Na és az ideális diák?

Az ideális diák a tanárok vágyálma. Olyan gyerek ő, aki tisztelettudó, szófogadó, mindig készül az órára, kész a leckéje. Érdeklődik a tantárgyak iránt, sokat olvas. Rendesen viselkedik a tanáraival és az osztálytársaival. Nem lázítja a többieket, és nem lóg az iskolából. Az órákat nem zavarja hangoskodással, fegyelmezetten ül a helyén. Az ideális diák jó gyerek, de nem kell, hogy stréber legyen. Részt vesz az iskolai versenyeken, és viszi az iskolája jó hírét. A Vajdában csak ideális diákok tanulnak.

Odor Fanni

KÉK SZALAG

A Duna-parton

Egy szép nyári napon sétálni indultam a Duna-partra. Megálltam a Lánchídon az egyik oroszlán mellett, ami úgy állt ott, mit egy őrszem. Mikor lenéztem a lábam alá, láttam a Duna tükörsima felületét, amit csak a fickándozó halak keverték meg. A part mentén hajók álltak, és arra vártak, hogy megteljenek a nézelődő turistákkal. A rakparton a horgászok vártak lesben, mikor kap a hal a csalíra. Balra az alagút sötét mélye elnyeli az arra közlekedő autókat. Jobbra látszik az Országház barna kupolája, Parlamentnek is nevezik. Itt található a Szent Korona, a kard, és a jogar, és az országalma is. Csodás díszeiről könnyen felismerhető az

épület. Hátam mögött balra a Budai vár a siklóval sok látogatót vonz magához. A várnak történelmünkben is jelentős szerepe volt. A sikló felviszi a látogatókat a várhoz, ott gyönyörű látvány fogadja őket. A távolban látszik a Gellérthegy. Tetején a Citadella, onnan is gyönyörű a kilátás a városra. Elöttem, messzebb látszik a Margit híd és a Margitsziget. A távolban felsejlik a Budai-hegyek szürkés vonulata. Biztosan máskor is elmegyek sétálni a Duna-partra, hátha felfedezek még néhány csodálatos helyet ennek a szépséges folyónak a környékén.

Pakodi Dorka 7.z

Kiadja: Alapítvány a Vajda Péter Utcai Általános Iskoláért

Főszerkesztő: Szilvay Gáborné

Tördelő szerkesztő: Sipeki Ágnes

Cím: 1089 Budapest, Vajda P. u. 25-31.

Tel.: 333-4913

